

חוברת למשקיע

15 במרץ 2026

עורך: ד"ר שמואל גולדמן

הודעה:

מי שרוצה לקבל את חוברת למשקיע ועדיין לא שלח לנו דוא"ל, מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת לקבל את חוברת למשקיע". החוברת נשלחת לכתובת הדוא"ל ממנה נשלחת הבקשה אלינו.

מי שמבקש להפסיק לקבל את החוברת בדוא"ל מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת להפסיק לקבל את חוברת למשקיע".

הערה: החוברת הקודמת נשלחה ביום 15 בפברואר 2026.

הערה: כדי לשפר את הראות של גרפים מוצע בתוכנת פידיאף להגדיל את התצוגה ל-200%.

בחוברת זו:

הודעה – לא נשלחה חוברת ביום 1 במרץ 2026.

ישראל – ארה"ב – איראן – למה כעת?

מדדי מניות – שערי ריבית – שערי חליפין – זהב.

הודעה – לא נשלחה חוברת ביום 1 במרץ 2026.

מסיבה פשוטה. היה נכון לחכות ולראות האם שלטונות איראן יקטינו את "מרווח הטפשות" שתואר בחוברת למשקיע מיום 1 בפברואר 2026.

זאת בייחוד באשר לצורה שבה יגיבו על התקפות מצדן של ישראל וארה"ב.

שני מאפיינים עיקריים בענין זה.

ראשית, "לא לבזבז טילים" בהתקפה על שטח של ישראל, אלא להתרכז בהתקפות טילים וכטבמים על מדינות שבהן יש בסיסים של צבא ארה"ב. בייחוד במפרץ הפרסי. זאת כדי

לרכז את העימות עם ארה"ב וישראל במישור **הכלכלי** - בייחוד בהשפעה על מחיר נפט. כך ירגישו תושבי "המערב" "במחירים" של העימות בין איראן לישראל וארה"ב. להפתעת "מומחים" כך נעשה! העצימות של פעולה כזו יכולה לגבור ככול שיימשך העימות.

הערה: ההשפעה של הפסקת תנועת אוניות במצר הורמוז על פעילות כלכלית "במערב", אינה רק "במחיר", אלא גם - בעיקר - בזמינות של נפט ומוצרים לצורך פעילות כלכלית. "מחסור" יכול להקטין/להשבית פעילות כלכלית בהיקף כספי גדול פי כמה מונים מעלות הנפט/מוצרי נפט שנדרשים לפעילות כלכלית מסוימת.

כמו כן עלול להיות מחסור בגז נוזלי, בגלל השבתת פעילות לייצורו בקטאר.

עד כמה זה ישפיע על פעילות כלכלית בעולם? תלוי במשך "המבצע". הקטנת מלאים ממשלתיים ופרטיים, יכולה להקטין לזמן מה השפעות שליליות מהיווצרות "מחסור".

במדינות ערביות במפרץ, עלול להיווצר מחסור במוצרים **שמיובאים** באוניות שעוברות במצר הורמוז. אם כי אפשר יהיה להקל על כך בייבוא מוצרים באמצעות משאיות - מירדן, מעירק, מטורקיה.

עוד בענין זה: היו דיווחים על מכליות שנושאות נפט למדינות מסוימות - סין, הודו - "שהורשו" לעבור במצר הורמוז. יש כעת מספר מסוים של מכליות שנמצאות במפרץ הפרסי - מעבר למוצר הורמוז. השאלה אינה אם "ירשו" להן "להחלץ" דרך מצר הורמוז. השאלה היא, האם תהינה מכליות - ריקות - שתעבורנה במצר הורמוז כדי לטעון נפט - ומוצרים - באיחוד האמירויות, בקטאר, בערב הסעודית, בכווית ובעירק. האם בעלי מכליות יסכימו "לשלוח" אותן דרך מצר הורמוז. הנשיא טרמפ אמר שהנחה רשות ממשלתית בארה"ב לתת שירותי ביטוח למכליות כאלו. אולם ההחלטה היא בידי בעלי מכליות.

מאפיין שני להקטנת "מרווח הטפשות" הוא, שאיראן **לא** תפסיק את הפעולות הצבאיות נגד מדינות במפרץ הפרסי, גם אם ארה"ב תודיע על סיום "המבצע". אלא אם יתקיימו תנאים מסוימים כדרישת איראן. היו הודעות של איראן שכך תנהג.

זה עדין עומד למבחן.

חשוב בעניין זה: הודעה של ארה"ב על הפסקת המבצע, בלי שמושג "הסכם" עם איראן, עלולה להתברר ככישלון המדיניות של הממשל בארה"ב. שהרי הפגנת העוצמה הצבאית נועדה גם "לשכנע" את השלטון באיראן להגיע "להסכם" כדרישת ארה"ב. אם אין הסכם כזה, אז העימות נשאר "פתוח". גם אם תפסקנה הפעולות הצבאיות. אם כי ארה"ב וישראל יטענו שפחתה היכולת של איראן לייצר נשק גרעיני וטילים.

על המשמעות של תרחיש כזה - בקטע הבא.

ישראל - ארה"ב - איראן - למה כעת?

"פוליטיקאי מצוי", אינו נוקט בפעולה שעלולה לגרום לפגיעה גדולה בציבור "הבוחרים". הנטייה שלהם היא "לדחות את הקץ".

אולם הם נאלצים לנקוט בפעולה כזו "במצב קיצוני". זה אמור בתחום הכלכלי/פיננסי ו/או בתחום המדיני/צבאי.

מה זה "קיצוני"? שנוצר מצב, שאם לא ינקטו פעולה כזו, זה יגרום בסבירות גדולה "לקץ" הפעילות הפוליטית שלהם. זאת בגלל **מציאות** שתשכנע ציבור גדול "להחליף אותם בשלטון". במצב כזה, בגלל דאגה כנה וגלוי אחריות לתפקידם ו/או בגלל דאגה לעתידם הפוליטי, הם נוקטים בפעולה שעלולה לגרום לפגיעה גדולה בציבור "הבוחרים".

לכן, כאשר רואים שהם עושים זאת, אז סביר להניח שקיים מצב "קיצוני".

אם כך, מהו המצב "קיצוני" שגרום/גורם "לקודקוד מדיני" בישראל לנקוט בפעולה שעלולה לגרום לפגיעה גדולה בציבור "הבוחרים"? כך גם לגבי "הקודקוד המדיני" בארה"ב?

האם הייתם מאמינים?

נניח שבשנת 2022 היו אומרים לכם "שבמשמרת" של "קודקוד מדיני" יקרה מה שקרה בחודש אוקטובר 2023 לאלפים מתושבי "העוטף" לרצועת עזה. הייתם מאמינים שזה אפשרי? הרי הוא ידוע "כמר ביטחון" ו"מומחה בינלאומי לטרור"!? עובדה שזה קרה. "במשמרת" שלו.

אז הוא **נאלץ** לעשות את מה שנמנע מלעשות במשך שנים רבות.

הלאה.

האם הייתם מאמינים "שבמשמרת" של "קודקוד מדיני", איראן פיתחה **יכולת** לייצר נשק גרעיני? הרי הוא במשך עשרות שנים טען שיש "למנוע מאיראן נשק גרעיני". האם נוצר באיראן - "במשמרת" שלו - מצב כמו במזון לציפורים - ירצו יאכלו לא ירצו לא יאכלו - ירצו ייצרו נשק גרעיני, לא ירצו לא ייצרו נשק גרעיני? כלומר, **היכולת** קיימת. נשאר לקבל החלטה.

הפסקה לרענון הזיכרון:

בהסכם בשנת 2015 - שנעשה עם איראן בתקופת הנשיא אובמה, הוכנסה **יכולת** הייצור של אורניום מועשר באיראן "לקופסה". הוגבל שיעור ההעשרה, הוגבלה כמות האורניום המועשר, הוגבלה כמות הסרקזות שמשמשות להעשרת אורניום, הוגבל הייצור של סרקזות מתקדמות". כמו כן הוסכם "לאטום" את הכור הגרעיני שנבנה בארק - שבו אפשר היה

הפיק פלוטונים לשימוש בנשק גרעיני. הוסכם שפיקוח על ביצוע ההסכם יהיה על ידי הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית.

"המודל" היה מבוסס על הנחה, שאם איראן תחליט להפר את ההסכם "ולדהור" לפיתוח נשק גרעיני, עדיין יהיה "חלון זמן" של לפחות שנה אחת, שבה מנהיגי "המערב" – ארה"ב, יוכלו להחליט כיצד להגיב על הפרת ההסכם על ידי איראן.

ההסכם היה לתקופה של 10-15 שנים. לכאורה בעייה. אבל הוא לווה בהסרת סנקציות כלכליות על איראן, שייתכן שהיו מאפשרות שיפור ברווחה כלכלית באיראן והקטנת התמריץ להגיע שוב לעימות עם "המערב". או שכן או שלא.

הנשיא טרמפ אחרי היבחרו בשנת 2016, ביטל את ההסכם עם איראן. אומרים שזה נעשה בעצת "קודקוד מדיני" בישראל. הוא חזר והטיל סנקציות על איראן. אלו היו אמורות להביא "לחילופי משטר" באיראן.

מה עשו באיראן? פעלו להגדלת היכולת להעשיר אורניום. בנו מתקנים חדשים. ייצרו סרקזות חדשות. אולם עדין לא הגדילו את שיעור העשרת אורניום – מעל רמה של 20%. נוצרה תשתית שהלכה וגדלה להעשרת אורניום – לכמויות גדולות ובשיעור העשרה גדול. כול זאת "במשמרת" של קודקוד מדיני" בישראל.

בחוברת למשקיע בחודש מרץ 2025, כתבנו על הדוח של הסוכנות לאנרגיה אטומית – מחודש פברואר 2025, ממנו היה ברור שאיראן מגדילה את כמות האורניום המועשר לרמה של 60 אחוזים וגם פועלת להגדיל את כמויות האורניום המועשר לרמות נמוכות יותר – כך שאפשר יהיה להעשיר כמות גדולה של אורניום לרמה של 60 אחוזים.

כול זה "במשמרת" של "קודקוד מדיני" בישראל. כתבנו אז שיצטרפו לבחור בין הסכם חדש עם איראן להתקפה. בחודש יוני 2025 בחרו בהתקפה.

כיוון שאחרי כן איראן סרבה להתיר לפקחים לבקר "במתקני גרעין" שהופצו – אז למעשה לא היה יותר דיווח ישיר לגבי יכולתה להמשיך להעשיר אורניום ולגבי כמות האורניום שהועשר לרמה של 60 אחוזים. כעת כול "סבתא" ומראיין/מראיינת בכלי התקשורת בישראל, מודע לאפשרות שבידי איראן כבר יש כ-400 ק"ג אורניום מועשר לרמה של 60 אחוזים. זה כבר היה ידוע בחודש מרץ 2025. בדוח של הסוכנות לאנרגיה אטומית. מה קרה מאז? זה עדין כ-400 ק"ג? אולי זה כבר 800 ק"ג? אין מידע "ישיר" לגבי זה.

בחזרה לימינו:

למעשה נוצר מצב "קיצון". "במשמרת" של קודקוד מדיני" בישראל, נוצר מצב שבו לאיראן יש יכולת להעשיר כמות גדולה של אורניום – עד ל-90 אחוזים – ולצבור חומר – בצורת גז – שאחרי עיבוד נוסף – אפשר לייצר ממנו עשרות פצצות אטום.

בחודש יוני 2025 פגעו ביכולת זו על ידי הפצצה של מתקנים שונים. אבל ניתן לשקם מתקנים כאלו. תינוק שעבר מזחילה להליכה, לא יחזור לזחול. כלומר, אי אפשר לשלול יכולת כזו "לעולם". זו כבר עובדה. היא התממשה "במשמרת" של "קודקוד מדיני" בישראל.

מה שמנסים לעשות כעת, זה למנוע/לעכב את המימוש של יכולת זו – לייצור נשק גרעיני. זאת על ידי פגיעה במתקני ייצור שנדרשים להעשרת אורניום ולשימוש בו לייצור נשק גרעיני.

כול זמן שיהיה באיראן שלטון, שירצה לקיים יכולת לייצור נשק גרעיני, תידרש "תחזוקה" מתמדת, למנוע/לעכב את המימוש של יכולת זו. כלומר, "סבבים" של פעילות צבאית.

לכן, מנסים/מקווים לשנוי המשטר באיראן. כך שלא ירצה לקיים יכולת כזו. מנסים להשיג זאת על ידי פגיעה במוסדות השלטון. לפי "ההגיון" שמבטא הנשיא טרמפ, אין להם – לאיראן – סיבה להמשיך "להתנגד". כך חשבו גם גנרלים של הצבא הגרמני שהטיל מצור על העיר לנינגרד במלחמת העולם השנייה. אבל הרוסים המשיכו להתנגד – ומאות אלפים/מיליון מתושבי העיר גוועו ברעב ולא "יצאו לרחובות".

אין להשוות בין מה שעשו הגרמנים במלחמת העולם השנייה, למה שעושות ישראל וארה"ב בעימות עם איראן. "ההשוואה" היא, שעלול להתברר שהדרך היחידה להביא "לשנוי משטר" באיראן, היא להחריב את איראן. להחריב בלי מרכאות. כמו שעשו במידה רבה לגרמניה וליפן במלחמת העולם השנייה.

מה זה אומר לגבי המשך העימות עם איראן?

כצפוי "מפוליטיקאי מצוי" – ייתכן שיודיעו שיש "הסכם" ו/או שהושגו "המטרות". סביר שזו ההנחה/תקווה בשוקי הון. מתי? בתוך שבוע – שבועיים. אחרת, "בינו" שיהיה עימות ממושך.

אולם אם "התינוק לא יסכים להפסיק ללכת", אז בגלל חשש – בייחוד של הנשיא טרמפ – שבתקופת כהונתו יתברר שלאיראן יש נשק גרעיני, יהיה עימות ממושך – התשה. הוא יוכל להפיג חשש כזה, על ידי הסכם דומה לזה שנעשה בתקופת הנשיא אובמה. הקושי הוא עם השלטון באיראן – האם לאחר שני סבבים של הפצצות, יאמינו לנשיא טרמפ?

ייתכן שהגענו למצב פוליטי של "או הם או אנחנו". אז ייתכן שהעימות יימשך ויתעצם. תשאלו את הנשיא פוטין. הוא אינו מבין מדוע השלטון באוקראינה אינו נכנע. אולם הוא אינו מוכן להחריב את אוקראינה. אז הוא "חוגג" 4 שנים למבצע הצבאי המיוחד שלו באוקראינה. הנשיא טרמפ עלול להיקלע למצב כזה. אלא אם יהיה מוכן להחריב את איראן. זאת אם "התינוק יסרב להפסיק ללכת ויסכים לחזור לזחול".

כי זה מה שהנשיא טרמפ דורש מאיראן. ייתכן שיהיה הסכם כזה לתקופה של שלוש שנים עד לסיום כהונתו של הנשיא טרמפ. אולם יהיה צורך בחידוש הפיקוח על ידי הסוכנות לאנרגיה אטומית. מה תקבל איראן בתמורה לכך? הסרת הסנקציות?

אז ישאלו תינוקות: בשביל מה כול זה היה נחוץ? הרי כבר היינו במצב כזה!?

לסיכום:

1. בכול מלחמה יש שני צדדים. הנחות "פסיכולוגיות" לגבי כיצד ינהג האויב – הן למעשה משאלות לב. הכול אפשרי.
2. כיום השאלה אינה האם איראן יכולה לייצר אורניום מועשר בכמות שתספיק לייצור עשרות פצצות אטום. היא יכולה. זה השנוי משנת 2015. ההפצצות על איראן נועדו להחריב יכולת זו. אבל אחרי הפסקה של ההפצצות, ניתן יהיה לשקם בתוך שנה – שנתיים יכולת כזו.
3. לכן, "הפיתרון" הוא "החלפת המשטר" באיראן. "להחריב" במידה מסוימת/רבה את איראן, כך שהשלטון בה יאלץ לעסוק בעניינים דחופים יותר מאשר העשרת אורניום.
4. אין להמעיט בנחישות של הנשיא טרמפ/הממשל בארה"ב "לשנות את המשטר באיראן". הכוונה שיפסיקו לעסוק בהעשרת אורניום. "כניעה ללא תנאי" בתחום זה. לכן, אין להיתפש "למועדים" שהוא משמיע "לסיום הטיול" באיראן. זה תלוי גם בתגובות של השלטון באיראן.
5. הניתוחים/ניחושים פוליטיים לגבי לחצים על הנשיא טרמפ לסיים את "הטיול באיראן", הם חלק מתופעה שפסיכולוגים מכנים Analysis paralysis

מגוגל:

Analysis paralysis is . Driven by fear of making a wrong decision, perfectionism, or excessive information, it leads to missed opportunities, chronic stress, and decreased productivity

סביר שזה מה שאפיין את ההתנהלות של "קודקוד מדיני" בישראל בתקופה שקדמה לאוקטובר 2023.

דווקא "לא מתוחכמים" – "חסרי אינפורמציה" – מסוגלים לקבל החלטות. האחרים פשוט משותקים.

ייתכן, שהנשיא טרמפ – ממשל הנשיא טרמפ – עברו או יעברו בקרוב את שלב "השיתוק" שמאפיין את הלוקים בתופעה זו. אם יתברר "שהתינוק מסרב לחזור לזחול".

6. גם באיראן סביר שיש כאלו שאינם רוצים להגיע לשלב שבו הממשל בארה"ב עבר את שלב "השיתוק". אז צריך לראות כיצד יתנהל השלטון באיראן בשבוע – שבועיים הבאים.

7. שוקי הון נמצאים על "הסף" – שבו יתברר האם הממשל בארה"ב נאלץ/בחר לעבור את שלב "השיתוק" – למרות "העצות" של "מומחים".

מדדי מניות - שערי ריבית - שערי חליפין - זהב.

בסוגריים - הנתונים ביום 15 בפברואר 2026.

מחיר זהב - 5022 (5043) דולרים לאונקיה.
מדד דאו ג'ונס תעשייתי - 46558 (49500)
מדד נאסדק - 22105 (22546)
תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב 10 שנים - 4.28% (4.05%)
שער ריבית יומי ארה"ב 3.50.
מחיר נפט קל ארה"ב - 99 (63) דולר לחבית. ברנט באירופה - 103 (68) דולר.
תשואה ראלית אג"ח צמוד מדד ממשלת ארה"ב 10 שנים - 1.91% (1.76%)

שער חליפין ינים לדולר - 159 (152)
מחיר חוזה גז טבעי קרוב - 3.13 דולרים. (3.24 דולרים).

מחיר מתכת כסף - 80.0 (77.0) דולרים לאונקיה.
מחיר מתכת פלטינה - 2042 (2077) דולרים לאונקיה.

מחיר זהב - ירידה 0.5% מדד דאו ג'ונס - ירידה 6% . מדד נאסדק - ירידה 2% .
שער ריבית יומי - יציב
תשואת אג"ח ממשלה לטווח ארוך - עלייה 0.25% .
תשואת אג"ח צמוד מדד - עלייה 0.15% .
מחירי נפט - עלייה 35 דולרים .
תחום תנודות במחיר זהב - 5400 - 4860 דולרים לאונקיה.

גרפים אפשר לראות [באתר חוברת למשקיע](#)

גרף של מחיר הזהב.

עוד קישורים לגרפים באתר חוברת למשקיע:

גרפים "במעקב"

סולם ההסלמה.

ארה"ב ואיראן עלו "בסולם ההסלמה" לשלב הגבוה ביותר "שנסבל" על ידי שוקי הון. כלומר, בלי שתהיינה תנודות מחירים שליליות גדולות. במדדי מניות – ירידות. באג"ח – ירידות (עלייה בתשואות). בשערי חליפין – פיחות לעומת דולר אמריקאי. גם במתכות יקרות – בשלב ראשון ירידות.

עד כה "הנזק" בשוק הנפט הוא נזק "חולף". כלומר, יכול להסתיים ביום אחד עם "הסכס" בין פוליטיקאים. או הפסקת פעולות צבאיות בלי "הסכס".

עלייה נוספת "בסולם ההסלמה" – פגיעה במתקנים להפקת נפט/שיווק נפט, יכולה לגרום לנזק לטווח בינוני/ארוך. תלוי כמה זמן יימשך העימות בין ארה"ב ואיראן. במקרה כזה פעילות כלכלית תותאם לשימוש בכמות נמוכה יותר של נפט. המשמעות – ירידה בתוצר! ירידה בהכנסות בסקטור פרטי ובהכנסות ממשלה. "במדינות המערב".

כיוון שתרחיש כזה, אם יקרה, יהיה **בנוסף** לתרחיש כלכלי/פיננסי שבו ממילא היה נוצר "קושי" לממן הוצאות ממשלה – בארה"ב ועוד – אז תהליך שלילי בשוקי מניות ואג"ח שממילא היה עומד לקרות – ניחוש של "שוטים" – יתעצם!

כלומר, ירידות גדולות ומפתיעות במדדי מניות, עלייה גדולה בתשואה בה נסחרות אג"ח לטווח ארוך – ממשלתיות ופרטיות. גם פיחותים בשערי חליפין לעומת דולר ארה"ב. כמו כן בשלב ראשון גם ירידה במחירי זהב ומתכת כסף.

לאור האפשרות לתרחיש כזה, אין להתפלא על צפיות "שפוליטיקאי מצוי" יבחר "לדחות את הקץ" ולעשות "הסכס" – להכריז "נצחנו" ותשקוט הארץ לכמה שנים.

מתי? לפי "הסף" שבו נמצאים שוקי הון – ממש בקרוב – ייתכן בתוך שבוע – שבועיים. אבל זהו ניחוש. כאמור מקודם, ייתכן שהגענו למצב פוליטי של "או אנחנו או הם".

הערה: הפסקת תנועת מכליות במצר הורמוז, תשבית הפקת נפט כולה/ברובה במדינות כמו איחוד האמירויות, קטאר (גם גז נוזלי), כווית, עירק וערב הסעודית. כמו כן באיראן. הנזק הכלכלי כתוצאה מכך במדינות "המערב" גדול פי כמה מהנזק הכלכלי באיראן. בייחוד ביכולת **פוליטית** לעמוד בתוצאות של נזק כזה.

מצד אחד זה יכול להביא לכך שימצמו "במערב". מאידך זה יכול להביא לכך שיחליטו "במערב" לסיים "אחת ולתמיד" את "הסיפור עם איראן". הכול אפשרי. שימצמו באיראן. בארה"ב. גם וגם.

מניות צופות עתיד.

כיוון שאיננו יודעים מה יחליטו "מקבלי החלטות", נותר לנו במסגרת "עבודת אלילים" להסתמך על מה "שאומרות" לנו "מניות צופות עתיד".

אלו מובלות על ידי המנייה של חברת לנר. כפי שאפשר לראות בגרף הבא, למרות "סיפורים", חודשה ירידה במחיר המנייה – לתחתית חדשה בתקופה האחרונה. כתבנו כבר על כך, שייתכן שזהו צפי לחידוש עלייה בתשואה בה נסחרות אג"ח לטווח ארוך – גם ריבית משכנתאות.

אולם כעת, אם יוצר מחסור בנפט לתקופה **ממושכת**, שיוביל לירידה בפעילות כלכלית ובהכנסות בסקטור פרטי, אז סביר שגם ירדו מחירי בתים. מה שיגרום לירידה בעסקי חברות שבונות בתים חדשים.

מקור: tradingeconomics.com

מניית לנר – 5 שנים.

source: tradingeconomics.com

למה עלייה בריבית לטווח ארוך?

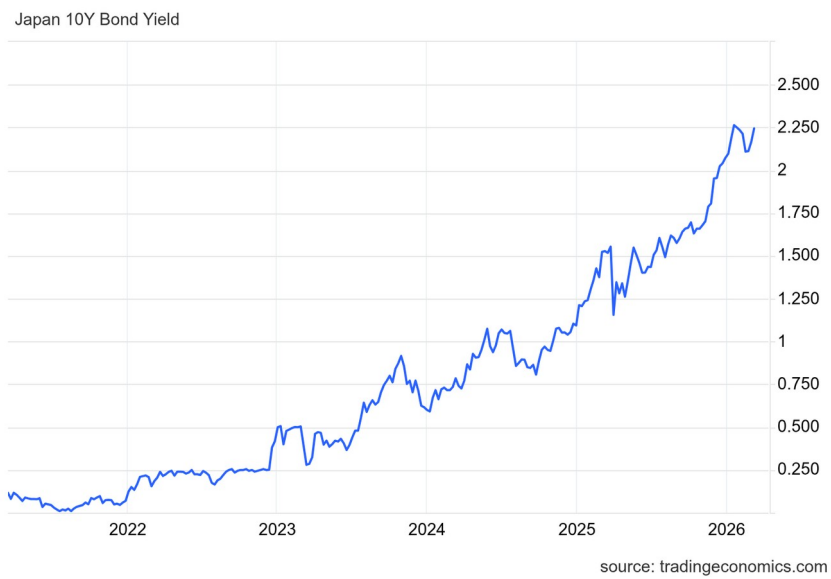
ירידה/הפסקה בתפוקת נפט תגרום לירידה בחיסכון השוטף של מפיקות נפט – במפרץ הפרסי. אלו לא תוכלנה – פוליטית – להקטין הוצאות ממשלה ותאלצנה לממש חסכוניות פיננסיים. כמו כן עלייה בחלק ההכנסה שמופנה לצריכת אנרגיה – “במערב” – יגרום לירידה בחיסכון שוטף של ציבור גדול – “במערב” – ובהצבר נכסים פיננסיים אצל מנהלי השקעות גדולים. אלו – מפיקי נפט – שאצלם יגדל החיסכון השוטף, אינם משקיעים יתרות נזילות כמו “הציבור”. בייחוד כאשר יש אפשרות “שהמשבר אינו “זמני”.

לכן, אין להתפלא שככול הנראה מתחדשת עלייה בתשואות בהן נסחרות אג“ח לטווח ארוך. תהליך שלפי ניחושים של שוטים, ממילא אמור היה לקרות.

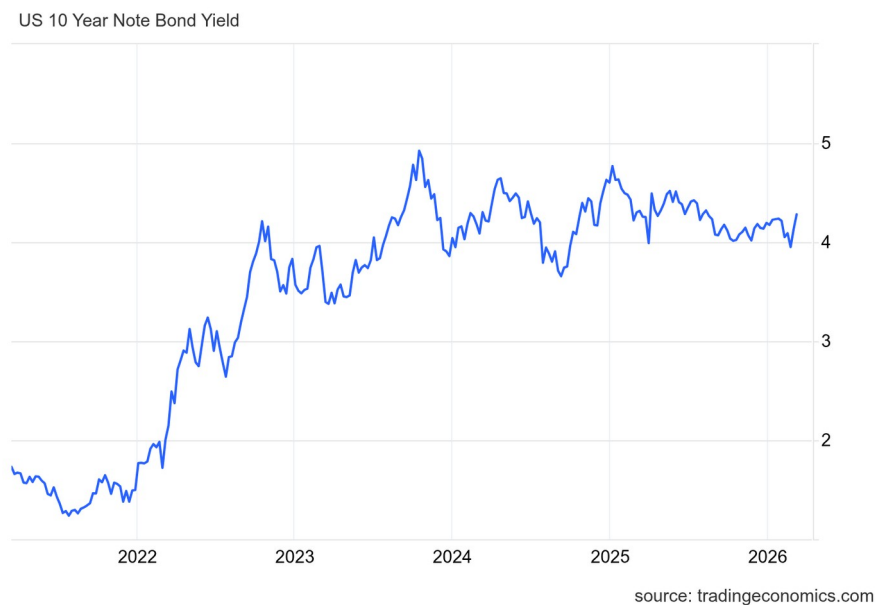
תשואת אג“ח ממשלת גרמניה -פדיון 10 שנים.

תשואת אג"ח ממשלת יפן – פדיון 10 שנים.

תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב – פדיון 10 שנים.

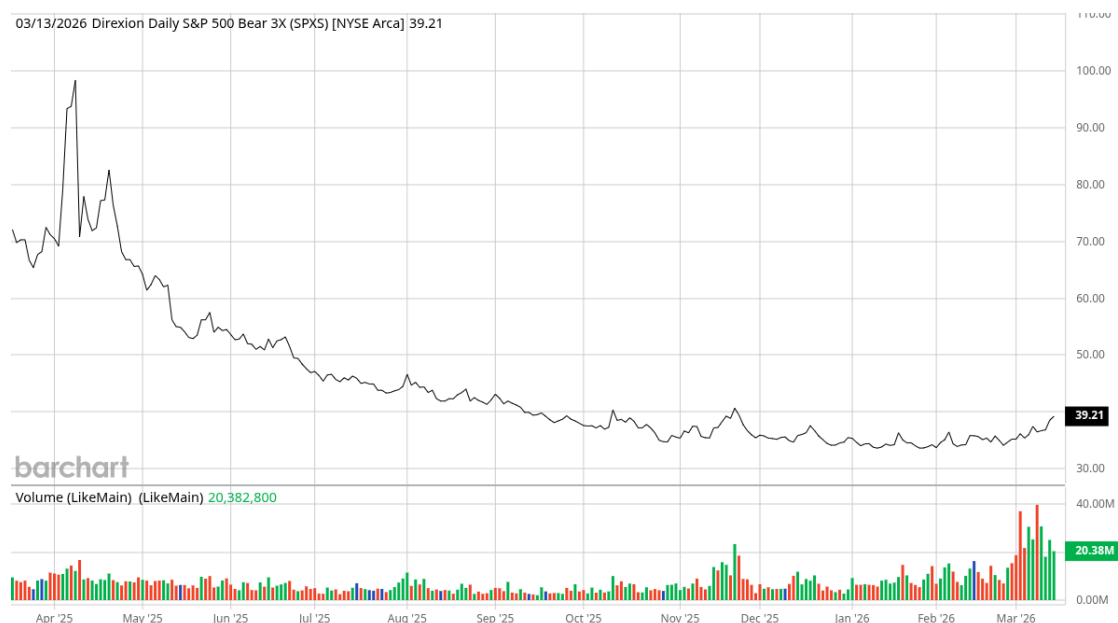
לא לשכוח.

"הסכס" בין פוליטיקאים בארה"ב ובאיראן – לא ישנה תהליך כלכלי/פיננסי שבו היינו נמצאים – לדברי שוטים – גם בלי העימות בין ארה"ב ואיראן. לא בטווח קצר. בטווח ארוך, זה יכול להשפיע, לזמן מה, אם יתאפשר גידול ניכר בתפוקת נפט באיראן – לפחות בעוד שני מיליון חביות ביום.

אולם בטווח הקצר, נחזור לתרחיש שבו עולים שערי ריבית לטווח ארוך – ביחד עם גידול בגירעון בתקציב ממשלת ארה"ב וגידול בכמות הכסף "שמדפיס" הבנק המרכזי של ארה"ב.

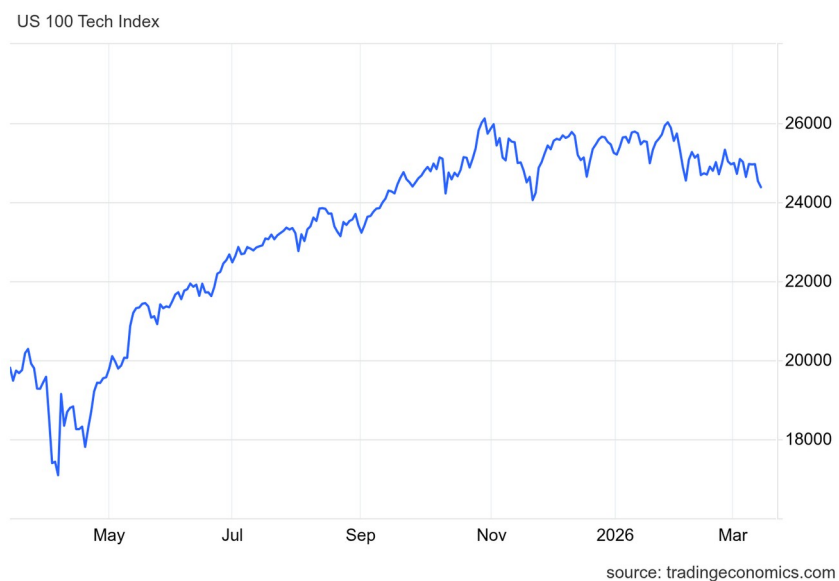
זאת אחרי סיום "הטיול הקצר" לעיסוק בענייני איראן.

קרן סחירה SPXS חשיפה פי 3 לשנוי שלילי יומי במדד ספ500.

גידול ניכר במחזורי מסחר תוך נטייה לעלייה במחיר הקרן. סימן ששוקי הון על "הסף"?

מדד נאסדק 100

כדי שמדד זה יעלה בכ-20 אחוזים בשנים עשר החודשים האחרונים, "נדרשה" עלייה במניות: אנבידיה 48% - אלפהבית (גוגל) 82% - ברודקום 65% - טסלה 56%.

בתקווה לימים טובים - למשפחות הנרצחים/חללים, לחיילים, לתושבים, לפצועים שמחלימים, למפונים מבתיים, למפוטרים. מנהיגים כושלים יחלפו/יודחו. לעומת זאת [זה מה שתמיד ישאר.](#)

תנאי שימוש וגלוי נאות

1. פרסום זה שייך לד"ר שמואל גולדמן ת.ד. 39312 ת"א 61392 טל. 03-6424743. המאמרים נכתבו על ידי ד"ר שמואל גולדמן והם משקפים את דעת הכותב בלבד, בזמן כתיבתם.
2. אין לראות במאמרים אלו משום הצעה לפעולת השקעה כלשהי או כמתן חוות דעת על הכדאיות של השקעה כלשהי ואין הם מהווים תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם.
3. הדעות המובאות בפרסום זה, ניתנות לשנוי בכל עת ללא מתן הודעה כלשהי.
4. פעולות השקעה שנעשות על ידי ד"ר גולדמן, יכולות להיות בניגוד למשתמע מפרסום זה.
5. המידע שמופיע בפרסום זה, שאוב ממקורות שנחשבים כמהימנים, אולם אין הכותב אחראי על נכונות המידע או שלמותו.
6. כל שימוש שנעשה בפרסום זה, נעשה שלא על דעת הכותב והוא נעשה באחריות המשתמש בלבד.
7. לפי העניין בסופו של כל מאמר ניתן גלוי לעניין האישי שיש או אין לכותב בזמן כתיבתו, במישרין או בעקיפין, בניירות ערך ובנכסים פיננסיים שמוזכרים בו. נתונים אלו יכולים להשתנות לאחר מועד הכתיבה.
8. אין להעתיק בכל צורה שהיא ואין לפרסם או להפיץ בכל צורה שהיא, כל מאמר או חלק ממאמר, שמופיע בפרסום זה, בלי לקבל מראש ובכתב את הסכמתו של ד"ר שמואל גולדמן.